

Jezus naš je vstal od smrti (GLORIA 174, SG 124)

To pesem štejejo med najbolj priljubljene velikonočne pesmi. Besedilo je napisal duhovnik Luka Dolinar (1794-1863), melodijo pa skladatelj Gregor Rihar (1796-1863).

Prva kitica se začne z velikonočnim evangelijem - Jezus naš je vstal od smrti - in vabi kristjana, da se razveseli. Nato avtor razlaga, kaj to pomeni, da je vstal. S svojim vstajenjem je premagal pekel in smrt. Stare velikonočne slike kažejo, kako Kristus pred svojim vstajenjem stopi pred pekel, odpre peklena vrata in vodi zaklenjene duše, začeni z Adamom, v nebesa. Z njegovim vstajenjem sta torej izgubila smrt in pekel svojo grozoto, ker se je pokazalo, da je ljubezen Križanega močnejša od hudobije. S tem je razodel svojo Božjo moč. Jezusovo vstajenje je bilo za njegove učence preobrat v tem, kako so gledali na svojega Gospoda. Evangelist Marko na primer poudarja, da marsikaj, kar jim je povedal zemeljski Jezus, niso razumeli in da so le težko verovali. Z njegovim vstajenjem se je to spremenilo. V njem je Bog potrdil Jezusa kot svojega Maziljenca. V tej luči se je učencem mnogo odprlo, kar jim je bilo do tedaj prikrito.

Druga in tretja kitica sta podobni človeku, ki hodi po travniku in zbira cvetlice. Ta travnik so v tem primeru evangeliji o Jezusovem vstajenju. Besedilo je tako rekoč povzetek velikonočnega oznanila. Najprej nam predoča žene, ki grejo že zgodaj zjutraj h grobu. Med njimi je tudi Marija Magdalena. Njej se je po pričevanju evangelista Janeza Jezus najprej prikazal, ko ga je iskala vsa obupana v vrtu. Vrt je v tem primeru prisposoda raja. Magdalena pa je podobna Evi. V pogovoru s kačo se je Eva vedno globlje podala v brezno greha. Magdaleni pa se v pogovoru z Jezusom v vrtu odpre pogled na Vstalega. Raj je spet odprt. Potem pesem poudarja, da se je pokazal Kristus še Petru in ženam. Res imamo več besedil, ki nam pravijo, kako se Jezus prikaže učencem - na večer istega dne, ko pride skozi zaklenjena vrata, teden navrh, ko se razodene tudi Tomažu. V evangeliju po Luku se nam je ohranila stara veroizpoved, ki pravi, „da je bil Gospod resnično obujen in se prikazal Simonu“ (Lk 24,34). Nato se prikaže še enkrat učencem in se na Oljski gori vzdigne v nebesa. V evangeliju po Mateju pa se prikaže svojim učencem na gori in jim naroči, da oznanijo evangelij vsem narodom (Mt 28,19-20). Apostol Pavel navaja Petra celo kot prvo pričó Vstalega (1 Kor 15,5). Na koncu vseh teh prič navede pesem še učenca, ki sta potovala v Emavs. Na tej pot jima je Vstali razlagal pismo in nato lomil kruh. Pri lomljenju kruha sta ga spoznala.

Naš odgovor na čudež Kristusovega vstajenja, ki vse presega, je Aleluja. Ta beseda je vzeta iz hebrejščine in pomeni „hvaljen bodi Bog“. Velikonočna skrivnost nas vabi, da se pridružimo tej zahvali.

Klaus Einspieler